

Raskas maankäyttö tuhoaa Espoon luontoa

■ Espoon päättäjien sitoutuminen ylläpidettuihin väestökasvatavoitteisiin on johtanut luonnon kannalta liian raskaaseen maankäyttöön. Maankäyttö uhkaa jäljellä olevia metsäaluetta, ekologisia viherkäytäviä ja vesiluontoa.

Espoon yhtenäisistä metsäalueilta on jo hävinnyt kaksi kolmasosaa. Luontoarvojen puolestamista vaikeuttaa se, että Espoon virkamies- ja luottamushenkilöjohto eivät ole luonnonsuojelun myönteisiä.

Päättäjät puhuvat kaupunkirakenteen tiliväistämistä osana ilmastonmuutoksen torjuntaa, ja samalla hajauttavat rakentamista yhä laajemmalle hävittäen luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokkaita alueita. Miksi kukaan ei estä kriittikkä kasvutavoitteista?

Espoo on hyväksynyt Local

” Espoon rikas ja monimuotoinen luonto on häviämässä.

Agenda 21:n, jossa sitoudutaan paikallisesti kestävä kehityksen periaatteisiin.

Kaavoitusprosessi ei Espoossa ole asukkaista aidosti osallistava ja demokraattinen. Kaavoituksen tulisi perustua kunnan selvityksiin ja osallisten mielipiteet olisi huomioitava.

Nyt pyritään saamaan tehokasta rakennusoikeutta kohteisiin, jotka sijoittuvat asukkaalle tärkeille ja luonnonsuojelullisesti kriittisille viheralueille. Espoo mainostaa uudenlaista kumppanuusajattelua hankkeissaan, mutta kyseessä on aluerakentaminen, jossa kuntakaavoittajan

ja rakentajan roolit ovat sekottuneet, niin ettei vastuunkantajaa lain vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi löydy. Samalla kaavan tehokkuudesta päättämisen ja sen laatiminen on siirtynyt usein rakennusfirmojen konsulttien käsiin.

Kaupunki haluaa nopeuttaa kaavoitettavien alueiden esirakentamista ennen kuin kaava on saanut lainvoiman. Mikä tahto tällaisessa tilanteessa pystyy valvomaan luontoarvojen huomiointia? Nykyinen käytäntökään ei toimi ja kaupungin mailla on tuhottu arvokkaita luontokohteita, koska tieto ei ole kulkenut eri toimialojen välillä.

Nuuskion kansallispuiston ulkopuolella ei ole suojeltu riittävästi metsäalueita luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi. Ekologisia viheryhteyksiä ei ole turvattu kaavamääräyksillä.

Viheraluemerkintää tulkitaan maankäytön reservialueeksi. Viimeisin todiste tästä on poikkeamisluvalla Keskuspuistoon runnottu Fortumin paineenkorotuspumppaamo. Siltä ei pyydetty lausuntoja ympäristöviranomaisilta. Kaupungin ympäristökeskuksen kielteistä kantaa ei myöskään huomioitu.

Talouden arvoja korostavassa kilpailuyhteiskunnassa luonto on alustavaa. Espoon rikas ja monimuotoinen luonto on häviämässä. Eivätkö Espoon päättäjät halua turvata luontoarvoja tuleville sukupolville?

**PIRJO ITKONEN
PASI RAIPOLA**

Kirjoittajat ovat Espoon ympäristöyhdistyksen hallituksen jäseniä